

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Drogenhilfe Köln Projekt zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 7.7.2014.

**Wyrok Sądu z dnia 22 kwietnia 2015 r. – Rezon/OHIM – mobile.international (mobile.de proMotor)
(Sprawa T-337/14) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy mobile — Oddalenie wniosku o unieważnienie — Artykuł 165 ust 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 190/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rezon OOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciele: adwokaci P. Kanchev i T. Ignatova)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: mobile.international GmbH (Kleinmachnow, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 lutego 2014 r. (sprawa R 950/2013-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Rezon OOD a mobile.international GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rezon OOD zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 28.7.2014.

**Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2015 r. – Parker Hannifin Manufacturing i Parker Hannifin/
Komisja**

(Sprawa T-137/15)

(2015/C 190/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parker Hannifin Manufacturing Srl (Corsico, Włochy); Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci B. Amory, F. Marchini Camia, É. Barbier de La Serre)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim nałożono w niej odsetki za opóźnienie w kwocie 1 859 949,04 EUR;
- tytułem żądania ewentualnego – stosowne obniżenie kwoty nałożonych odsetek oraz;
- obciążenie Komisji jej kosztami własnymi i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi jeden główny zarzut, a posiłkowo, siedem pozostałych zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym sporna decyzja została wydana z przekroczeniem kompetencji.
 - Skarżący utrzymują, że nie istnieje podstawa prawna do nałożenia odsetek za opóźnienie, ze względu na to, iż grzywna została uiszczona w wyznaczonym terminie ustalonym decyzją o nałożeniu grzywny.
2. Zarzut drugi, dotyczący niewystarczającego lub niewłaściwego uzasadnienia spornej decyzji.
 - Skarżący utrzymują, że Komisja nie przedstawiła w zaskarżonej decyzji ani podstawy faktycznej, ani prawnej w odniesieniu do stosowania odsetek za opóźnienie w niniejszej sprawie.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
 - Skarżący utrzymują, że stosowanie odsetek za opóźnienie jest nieproporcjonalne w stosunku do ich celu.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji.
 - Skarżący utrzymują, że Komisja nakłada w niniejszym przypadku odsetki za opóźnienie w wysokości 6 %, choć, w sytuacji gdy zwróciła część grzywny skarżącemu, zwróciła odsetki w wysokości 1,06 %.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.
 - Skarżący utrzymują, że nie mogli oni na podstawie decyzji o nałożeniu grzywny i rozporządzenia delegowanego przewidzieć nałożenia odsetek za opóźnienie w niniejszym przypadku. Ponadto skarżący twierdzą, że mogli oni zasadnie oczekiwać, że Komisja nie zastosuje odsetek za opóźnienie w niniejszym przypadku.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 266 TFUE i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
 - Skarżący utrzymują, że zaskarżona decyzja narusza art. 266 TFUE w zakresie, w jakim pozbawia ona to postanowienie skuteczności i narusza prawo do skutecznej ochrony sądowej, ponieważ powołując się na swe podstawowe prawo do dochodzenia odszkodowania przed sądem, skarżący obecnie stają w obliczu nałożenia oczywiście nieproporcjonalnej stopy procentowej.
7. Zarzut siódmy dotyczący bezpodstawnego wzbogacenia.
 - Skarżący utrzymują, że stosowanie odsetek za opóźnienie w niniejszym przypadku stanowi bezpodstawne wzbogacenie Komisji.

8. Zarzut ósmy dotyczący nadużycia władzy.

- Skarżący utrzymują, że nałożenie na skarżące odsetek za opóźnienie skutkuje wynikiem, który całkowicie odbiega od celów leżących u podstaw delegowania Komisji uprawnień w celu ustalenia odsetek za opóźnienie.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2015 r. – Węgry/Komisja

(Sprawa T-139/15)

(2015/C 190/20)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér, G. Koós i A. Pálffy, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2015) 53 z dnia 16 stycznia 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim w odniesieniu do Węgier wyłącza z finansowania Unii 11 709 400 EUR w związku z funduszem restrukturyzacyjnym cukru;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca kwestionuje wymóg uważany przez Komisję za znajdujący zastosowanie, który jednak nie został wyraźnie wymieniony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych C-187/12 i C-189/12 SFIR i in. Zgodnie z tym wymogiem dla zbadania zastosowania wyjątków wskazanych w tym wyroku istotny jest moment wystąpienia z wnioskiem o przyznanie pomocy, której dotyczy wyłączenie zawarte w zaskarżonej decyzji. Zdaniem strony skarżącej taki wniosek z jednej strony jest niezgodny z logiką programu restrukturyzacji, a z drugiej strony całkowicie nie bierze pod uwagę sezonowości produkcji cukru i podważa praktyczne zastosowanie wyjątków.

Ponadto strona skarżąca uważa, że nawet gdyby interpretacja prawna Komisji okazała się trafna, to w odniesieniu do przepisów dotyczących pomocy przeznaczonej na restrukturyzację – w szczególności kwalifikacji silos – pojawiły się trudności interpretacyjne, w związku z czym wobec niepewności Komisja postąpiłaby zgodnie z prawem, gdyby ograniczyła kwotę wyłączonej z finansowania Unii, zważywszy na trudności interpretacyjne związane z przepisami prawa Unii, czy wręcz w pełni odstąpiła od wyłączenia tych wydatków.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2015 r. – Aurora/CPVO – SES-VanderHave (M 02205)

(Sprawa T-140/15)

(2015/C 190/21)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aurora Srl (Finale Emilia, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Buchman)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin (CPVO)